

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobkyně : J. V., proti žalovanému : Všeobecná zdravotní pojišťovna se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, o žalobě proti rozhodnutí rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 26.5.2010, č.j. 1127,1128/10/Sm, sp. zn. 6109000412, číslo plátkyně 8756243331,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobu domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen žalovaný), kterým bylo zamítnuto odvolání právní předchůdkyně žalobkyně A. V. (usnesení o právním nástupnictví ze dne 25.10.2013, č.j. 9Ad 16/2010-46, v právní moci dne 25.11.2013) proti platebním výměrům Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, Krajské pobočky pro Královehradecký kraj, územní pracoviště Hradec Králové (dále jen VZP), č. 4240901031 a č. 2140901030 ze dne 22.9.2009, kterými byla plátkyni uložena povinnost zaplatit dle § 15 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném a zdravotním pojištění (dále jen zákon o pojistném) dlužné pojistné ve výši 10 012 Kč a podle § 18 odst. 1 téhož zákona penále ve výši 7 830 Kč, na základě vyúčtování pojistného plateb pojistného ze dne 11.8.2009 za období od 1.10.2005 do 31.7.2009, neboť bylo zjištěno, že plátkyně v kontrolovaném období byla vedena v registru pojištěnců VZP jako osoba bez zdanitelných příjmů v období 09/2005 až 06/2006 a nehradila v zákonem stanoveném termínu výši pojistné na zdravotní pojištění (dále též prvostupňové správní rozhodnutí), a prvostupňové správní rozhodnutí potvrzeno.

Žalobkyně v podané žalobě zpochybňovala své účastenství v řízení. Tvrdila, že řada podkladů, k jejichž doložení byla vyzvána (např. učební plány apod.) je pro ní nedosažitelná, poukazovala na to, že originál potvrzení (ověřený opis) se všemi dostupnými údaji správnímu orgánu předložila ve sdělení ze dne 10.11.2006, avšak správní spis žádné listiny svědčící o těchto skutečnostech, na kterých správní orgán vybudoval svou úvahu, v době vydání rozhodnutí neobsahoval, žalobou napadené rozhodnutí listiny zmiňuje (rozhodnutí Gymnázia Boženy Němcové v Hradci Králové, podle kterého bylo přerušeno studium pro shodné studium na jiné škole s tím, že po jeho absolvování bude pojištěnec nadále pokračovat tamtéž, potvrzení o studiu na gymnáziu Lycee J. Monet v Les Herbiers). K tomu žalobkyně namítala, že je žalované rozhodnutí nesprávné skutkově i právně, neboť nikdy nepřestala být studentem tuzemské střední školy (Gymnázium Boženy Němcové v Hradci Králové). Správnímu orgánu předložené rozhodnutí představuje věcně uvolnění ze studia z důvodu srovnatelného studia na jiné škole v zahraničí ve formě, kterou jako jedinou právní předpis upravující studium na středních školách v ČR připouští. Žalobkyně se tak nestala plátcem pojistného podle § 5 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění (dále jen zákon o veřejném zdravotním pojištění), neboť v takovém případě musí být splněny tři podmínky. Ze stejných důvodů žalobkyni nevznikla ani oznamovací povinnost podle § 10 odst. 4, 5 citovaného zákona. Věcné a skutkové důvody žalobkyně osvědčila potvrzením vydaným gymnáziem Lycee J. Monet v Les Herbiers. O tom svědčí skutečnost, že žalobkyně absolvovala středoškolské vzdělávání na Lycee J. Monet v Les Herbiers (dále jen lyceum) v bezprostředně navazujícím školním roce 2005/2006, bezprostředně poté zpět na Gymnázium Boženy Němcové v Hradci Králové (dále jen gymnázium), jakož i skutečnost, že žalobkyně nejsou předepisovány platby za navazující prázdninová období červenec až srpen 2005 a 2006 vzdor ust. § 13 odst. 2 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen zákon o státní sociální podpoře). Žalobkyně byla nezaopatřeným dítětem ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře. K tomu žalobkyně poukázala na ust. § 12 odst. 1 písm. a), c) citovaného zákona. Studium na lyceu je z věcného a institucionálního hlediska postaveno na roveň studia na středních školách v ČR a jediným důvodem pochybností správního orgánu je absence rozhodnutí ústředního orgánu státní správy ve smyslu zákona o státní sociální podpoře. Tuto absenci však žalobkyni nelze vytýkat, neboť nejde o řízení zahajované na její žádost, ale ex offio.

Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný poukázal na podstatu a předmět řízení a sice, zda se žalobkyně za daného skutkového stavu stala plátkyní pojistného na místo státu a zda existuje a je její povinností iniciovat před jiným ústředním orgánem státní správy řízení za situace, kdy správní orgán takové řízení zahájil. K tomu žalovaný poukázal na obsah spisového materiálu a skutkový stav. K námitce nesprávného zařazení do kategorie osoba bez zdanitelných příjmů v registru pojištěnců VZP poukázal na skutečnost, že žalobkyně byla v registru pojištěnců VZP (dále jen registr) vedena v období od 1.1.2002 do 31.8.2005 jako nezaopatřené dítě, v období od 1.9.2005 do 30.6.2006 jako osoba bez zdanitelných příjmů, v období od 1.7.2006 do 31.8.2008 jako nezaopatřené dítě – Gymnázium B. Němcové a v období od 1.9.2008 dosud jako nezaopatřené dítě – Vysoká škola ekonomická v Praze. Žalobkyně přestala být nezaopatřeným dítětem podle zákona o státní sociální podpoře na základě rozhodnutí o přerušení studia ze dne 8.6.2006 na období od 1.9.2005 do 30.6.2006 v souladu s § 11 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. K tomu žalovaný poukázal na § 7 odst. 1 písm. a) zákona o veřejném zdravotním pojištění a § 12 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře. Žalobkyně (dále též plátkyně pojistného) přes výzvu VZP i žalovaného

nedoložila rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dále jen MŠMT) o postavení studia na lyceu na roveň studia na střední škole v ČR, které je podle ust. § 12 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře pro účely posouzení zařazení plátkyně v registru pojištěnců VZP rozhodné a které by mělo vliv na řazení plátkyně v registru pojištěnců VZP a s tím i související povinnost hradit pojistné na zdravotní pojištění. Žalobkyně nedoložila žádné jiné skutečnosti, které by měly vliv na změnu jejího zařazení v registru pojištěnců (např. potvrzení, že je uchazečem o zaměstnání nebo že je osobou samostatně výdělečně činnou – OSVČ). Plátkyně tak byla oprávněna zařazena v období od 1.9.2005 od 30.6.2006 do kategorie osoba bez zdanitelných příjmů v souladu s § 5 písm. c) zákona o veřejném zdravotním pojištění a § 10 zákona o pojistném. K námitce žalobkyně ve věci zahájení správního řízení o posouzení žádosti o uznání studia střední školy v zahraničí v souladu s § 12 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře žalovaný poukázal na ust. § 50 odst. 1, 2 správního řádu (zák. č. 500/2004 Sb., správní řád) s tím, že zástupce žalobkyně předložil potvrzení „certificat de scolarite“ z 9.1.2006, které však nemůže nahradit rozhodnutí MŠMT o posouzení postavení studia v zahraničí na roveň studiu v ČR. VZP proto zaslala MŠMT žádost o posouzení studia v zahraničí s žalobkyní předloženým potvrzením jako přílohou, které nesplňuje náležitosti § 16 odst. 2 správního řádu. MŠMT (dále též ministerstvo) si podáním ze dne 27.10.2009 vyžádalo chybějící údaje, přičemž se nejednalo o skutečnosti nebo soubor údajů, které by správní orgán mohl získat z úřední činnosti nebo evidence a žalovaný má tak za to, že je v souladu se zmíněným ust. § 50 odst. 2 správního řádu měla opatřit žalobkyně. Za tím účelem žalovaný přerušil řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu a žalobkyni uložil, aby ministerstvem požadované dokumenty VZP zaslala. Zejména měla předložit : originál potvrzení studia zahraniční střední školy(nebo jeho úředně ověřenou kopii notářem nebo matrikou), který obsahuje název a plnou adresu zahraniční střední školy, jméno a příjmení studujícího, formu studia, přesné datum (den, měsíc, rok) zahájení studia a ukončení studia, podpis oprávněné osoby a razítko školy, učební plán studující vystavený zahraniční střední školou (originál nebo úředně potvrzenou kopii notářem nebo matrikou) s výčtem vyučovacích předmětů a počtem vyučovacích hodin týdně, s razítkem školy a podpisem žáka, úřední překlad cizojazyčných potvrzení do českého jazyka.

Lhůta pro přerušení řízení marně uplynula bez jakékoliv reakce žalobkyně či jejího zástupce, proto bylo v řízení pokračováno a spis byl postoupen žalovanému. Dále žalovaný poukázal na definici účastníků správního řízení v ust. § 27 odst. 1 písm. a), b) správního řádu, odkázal na ust. § 1 odst. 1, 3 a § 3 odst. 1, 2 zákona o státní a sociální podpoře, jakož i ust. § 12 odst. 1 písm. c), podle něhož žáci a studenti, kteří se vzdělávají v zahraničí, mají požádat o posouzení studia nebo jejich zástupci, pokud jsou nezletilí. Zástupce žalobkyně žádné podklady, přestože byl opakovaně vyzýván, nedoložil a bez těchto podkladů nelze vydat rozhodnutí o posouzení studia v zahraničí. Pro úplnost žalovaný poukázal na znění ust. § 10 odst. 4 zákona o veřejném zdravotním pojištění s tím, že za nezletilé plní tuto právní povinnost její právní zástupce. Povinností plátkyně pojistného je oznámit skutečnosti, které mají vliv na změnu zařazení plátce a doložit podklady rozhodné pro změnu zařazení plátkyně a této povinnosti se nemůže žádným způsobem zbavit.

Žalovaný žádal, aby soud žalobou jako nedůvodnou zamítl.

Soud o věci rozhodoval postupem podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonností, kterými je vázán, podle skutkového

a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře v rozhodném znění za nezaopatřené dítě se pro účely tohoto zákona považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 12 až 15).

Podle ust. § 12 odst. 1 písm. c) téhož zákona za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání se považuje: studium na středních nebo vysokých školách v cizině, pokud podle rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy je postaveno na roveň studia na středních nebo vysokých školách v České republice.

Podle ust. § 10 zákona o pojistném osoba bez zdanitelných příjmů platí pojistné na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc. Pojistné je splatné od prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce.

Podle ust. § 15 odst. 1 téhož zákona dlužné pojistné jsou osoby uvedené v předchozích ustanoveních povinny doplatit. Doplatek je splatný na účet té zdravotní pojišťovny, u které byla osoba pojištěna v období, za něž dluží pojistné. Pokud byla osoba pojištěna u několika zdravotních pojišťoven, je doplatek pojistného stanoven poměrně podle doby pojištění u každé zdravotní pojišťovny a je splatný na účet každé takové pojišťovny. Nedoplatky pojistného, jejichž výše v úhrnu nepřesahuje u jednoho plátce pojistného a jedné pojišťovny 50 Kč, nelze vymáhat.

Podle ust. § 18 odst. 1 téhož zákona nebylo-li pojistné nebo záloha na pojistné zapláceno ve stanovené lhůtě anebo bylo-li zapláceno v nižší částce, než ve které mělo být zapláceno, je plátce pojistného povinen platit penále ve výši 0,05 % dlužné částky za každý kalendářní den, ve kterém některá z těchto skutečností trvala. Pokud bylo pojistné nebo záloha na pojistné zapláceno jiné než příslušné zdravotní pojišťovně, popřípadě jinému subjektu, nebo pokud platba byla poukázána pod nesprávným variabilním symbolem, považuje se pojistné nebo záloha na pojistné za nezaplacené ve stanovené lhůtě.

Podle ust. § 8 odst. 1, 2 správního řádu správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby. Na to, že současně probíhá více takových postupů u různých správních orgánů nebo u jiných orgánů veřejné moci, je dotčená osoba povinna správní orgány bezodkladně upozornit.

(2) Správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy

Podle ust. § 50 odst. 1, 2, 3 téhož zákona podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. (2) Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost. (3) Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena

povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Žalobkyně namítala, že není účastníkem řízení, které VZP vedla. Tvrdila, že pokud je jí vytýkána pasivita ve vztahu k ministerstvu, pak doložila požadované dokumenty nebo je zaslala na ministerstvo. Poukázala na ust. § 8 odst. 2 a § 50 správního řádu s tím, že řada podkladů jako jsou např. učební plány apod. je pro ní nedosažitelná, originál potvrzení tj. ověřený opis se všemi dostupnými údaji již správnímu orgánu předložila ve sdělení ze dne 10.11.2006, avšak správní spis, na kterém správní orgán vybudoval svou úvahu jiné podklady v době vydání rozhodnutí neobsahoval. Teprve žalobou napadené rozhodnutí listiny zmiňuje. Žalobkyně nikdy nepřestala být studentem gymnázia, tedy se nestala plátcem pojistného podle § 5 písm. c) zákona o veřejném zdravotním pojištění, nevznikla jí oznamovací povinnost podle § 10 odst. 4, 5 citovaného zákona. Věcné a skutkové důvody žalobkyně nadto osvědčila potvrzením vydaným lyceem, kde absolvovala středoškolské vzdělávání v bezprostředně navazujícím v roce 2005-2006 a bezprostředně poté zpět na gymnázium. Přesto jsou jí předepisovány platby za navazující prázdninová období červenec-srpen 2005 a 2006 v rozporu s § 13 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře. Žalobkyně byla nezaopatřeným dítětem ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) citovaného zákona a svědčí jí důvod uvedený v ust. § 12 odst. 1 písm. a) téhož zákona, stejně jako důvod v písm. c). Jediným důvodem pochybností správního orgánu je absence rozhodnutí ministerstva ve smyslu zákona o státní sociální podpoře, tuto absenci však žalobkyni nelze vytýkat, neboť jde o řízení zahájené z moci úřední.

K tomu z obsahu spisového materiálu, rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, jakož i písemného vyjádření žalovaného k podané žalobě vyplynulo, že žalobkyně byla v kontrolovaném období 9/2005 až 6/2006 vedena v registru pojištěnců VZP jako osoba bez zdanitelných příjmů a nehradila v zákonem stanoveném termínu výši pojistné na zdravotní pojištění (vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze dne 11.8.2009 za období od 1.10.2005 do 31.7.2009). Na to VZP žalobkyni oznámila zahájení správního řízení z moci úřední ve smyslu § 46 správního řádu a § 53 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění ve věci porušení povinnosti stanovené v § 15 (úhrada dlužného pojistného) a § 18 (penále) zákona o pojistném. K tomu zástupce žalobkyně v podání ze dne 21.9.2009, došlým VZP 2.10.2009, poukázal na to, že již dříve žalobkyně předložila potvrzení o studiu na lyceu, z něhož je patrné, že ve školním roce 2005/2006, tedy od 1.9.2005 do 30.6.2006 jako pojištěnec studovala střední školu v cizině postavenou na úroveň střední školy ČR ve smyslu § 12 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře, tedy plátcem pojistného je stát a zahájení řízení směřuje vůči nesprávnému subjektu.

Jak vyplývá z obsahu správního spisu bylo před zahájením správního řízení v projednávané věci takové potvrzení žalobkyni předloženo v reakci na vyrozumění VZP ze dne 4.9.2006 (kde se pojišťovna dotazovala žalobkyně na platby zdravotního pojištění v době jejího studia ve Francii) podáním ze dne 10.11.2006, došlým VZP 13.11.2006. Přílohou tohoto sdělení žalobkyně je opis potvrzení studia na lyceu ve francouzském jazyce ze dne 9.1.2006 a rozhodnutí gymnázia ze dne 8.6.2006, kterým bylo vzdělávání žalobkyně na gymnázium přerušeno v době od 1.9.2005 do 30.6.2006 na žádost z důvodu studia na střední škole ve Francii s tím, že po uplynutí doby přerušení vzdělávání žalobkyně pokračuje v tom ročníku, ve kterém bylo vzdělávání přerušeno s výjimkou souhlasu ředitele školy pro studium ve vyšším ročníku, prokáže-li odpovídající znalosti a dále, že na dobu přerušení přestane být žalobkyně formálně studentkou gymnázia, bude odhlášena ze zdravotního a sociálního pojištění, má však zákonné právo pokračovat ve vzdělávání na gymnázium a v tomto smyslu zůstává žákyní gymnázia. V reakci na toto podání VZP zástupci žalobkyně sdělila (podání ze dne 20.11.2006), že za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání na střední a vysoké

škole se považuje studium na středních nebo vysokých školách v cizině, pokud je studium podle rozhodnutí MŠMT postaveno na úroveň studia na středních nebo vysokých školách v ČR, a dále, že nezaopatřenost dítěte se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře § 12 odst. 1 písm. c).

Platebním výměrem č. 4240901031 a č. 2140901031 ze dne 22.9.2009 VZP žalobkyni uložila povinnost zaplatit dlužné pojistné ve výši 10 012 Kč podle § 15 odst. 1 zákona o pojistném a penále ve výši 7 830 Kč podle § 18 odst. 1 téhož zákona s odůvodněním, že nezaplatila pojistné na veřejném zdravotním pojištění za období od 1.9.2005 po 30.6.2006, kdy byla registrována jako osoba bez zdanitelných příjmů a je v prodlení za kontrolované období k datu 1.8.2009, proto jí bylo vyměřeno z dlužného pojistné penále. Přílohou platebního výměru je shora zmíněné vyúčtování pojistného na VZP ze dne 11.8.2009.

Proti výměrům podala žalobkyně odvolání, v němž předložila potvrzení o studiu na lyceu ve francouzském jazyce (odvolání ze dne 20.10.2009 ve znění doplnění) a argumentovala obdobně jako v podané žalobě. Podáním ze dne 21.10.2009 vyzvalo VZP zástupce žalobkyně ke sdělení, zda v uplynulých dnech, tj. po oznámení o zahájení správního řízení ve věci, podali žádost na MŠMT o vystavení rozhodnutí, zda je lyceum ve Francii postaveno na roveň školy v ČR, neboť to z odvolání nelze jednoznačně určit. Současně téhož dne VZP požádalo gymnázium o informaci, zda má od MŠMT vydáno potvrzení – rozhodnutí o tom, že lyceum, na kterém žalobkyně studovala, je v souladu s § 13 zákona o státní sociální podpoře postaveno na roveň školám v ČR a případně o zaslání takového dokumentu. Ještě téhož dne došla od ředitele školy negativní odpověď. Nato VZP požádalo MŠMT (podání ze dne 22.10.2009) o posouzení studia žalobkyně dle přiložené fotokopie certifikátu vydaného lyceem s tím, že zástupce žalobkyně požádal o posouzení dle § 12 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře s odkazem na § 8 odst. 2 správního řádu. K tomu ministerstvo podáním ze dne 27.0.2009 požádalo VZP o doplnění chybějících údajů a sice 1) originál potvrzení vystaveného zahraniční střední školou nebo jeho úředně ověřené kopie notářem nebo matrikou, který obsahuje název a plnou adresu zahraniční střední školy, jméno a příjmení studujícího, formu studia, přesné datum, tj. den, měsíc a rok zahájení a ukončení studia, podpis oprávněné osoby a razítko školy. 2) učební plán studující vystavený zahraniční střední školou (originál nebo jeho úředně ověřenou kopii notářem nebo matrikou) s výčtem vyučovacích předmětů a počtem vyučovacích hodin týdně s razítkem školy a jménem žáka. 3) úřední překlad cizojazyčných potvrzení do českého jazyka s tím, že toto doplnění je potřebné pro posouzení žádosti. Za tím účelem bylo řízení přerušeno (usnesení ze dne 2.11.2009, č.j. RKSP/ŠIM/73/09, doručené zástupci žalobkyně dne 4.11.2009), současně byl zástupce žalobkyně vyzván k doložení listin, jenž požaduje k posouzení žádosti MŠMT, neboť jej VZP nemá k dispozici, případně, aby je zástupce žalobkyně zaslal přímo MŠMT, nejpozději do 10.12.2009. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobkyně na výzvu v usnesení o přerušení řízení nereagoval požádalo VZP zástupce žalobce (podání ze dne 11.1.2010) o informaci, zda již učinil potřebné kroky, v jaké fázi se nacházejí, byť lhůta pro doložení skutečností již uplynula, a stanovilo další lhůtu do 25.1.2010 s tím, že poté bude veškerý spisový materiál předložen k posouzení a rozhodnutí ve věci žalovanému.

Obdobně postupoval i žalovaný (výzva k odstranění nedostatků odvolání ze dne 16.3.2010) s upozorněním, že potvrzení, které bylo přiloženo k odvolání, nesplňuje předepsané náležitosti ve smyslu § 16 správního řádu, tj. musí být předloženo v originálním znění a současně v úředně ověřeném předkladu do českého jazyka a poučením, aby potřebné doklady požadované MŠMT, které by potvrzovaly, že studium žalobkyně v zahraničí je postavené na roveň studia v ČR, zástupce žalobkyně předložil do třiceti dnů od doručení této výzvy, neboť bez potřebných podkladů k posouzení nelze ověřit správnost její účasti na nemocenském pojištění, jinak bude žalovaný vycházet ze skutečností známých ze spisového materiálu (výzva byla doručena zástupci žalobkyně dne 24.3.2010, lhůta marně uplynula dne

23.4.2010). I tato výzva zůstala bez odezvy zástupce žalobkyně, proto žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, v němž potvrdil správnost postupu správního orgánu I. stupně. K námitkám uplatněným v odvolání poukázal na průběh správního řízení, skutková zjištění a dospěl k závěru, že VZP postupovalo v souladu s § 8 odst. 2 ve spojení s § 50 správního řádu s tím, že zástupce žalobkyně nepožádal ministerstvo o vydání rozhodnutí, ačkoliv byl k tomu několikrát vyzván VZP, zda studium na lyceum ve Francii je postaveno na roveň studia na gymnázium v ČR v souladu s § 12 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře a VZP tak neposkytl součinnost, která měla spočívat v doplnění údajů, na jejímž základě by prvostupňový správní orgán mohl doplnit svou žádost ze dne 22.10.2009 k ministerstvu ve věci posouzení studia žalobkyně na lyceu. Rozhodnutí ministerstva podle ust. § 12 odst. 1 písm. c) bylo přitom pro účely posouzení zařazení žalobkyně v registru pojištěnců VZP rozhodné a mělo by vliv na zařazení žalobkyně v registru pojištěnců VZP a s tím souvisejí povinnost hradit pojistné na zdravotní pojištění. Žalovanému tak nezbylo než dospět k závěru, že VZP oprávněně zařadilo žalobkyni v období od 1.9.2005 do 30.6.2006 (rozhodné období) do kategorie osoby bez zdanitelných příjmů. Prvoinstanční platební výměry byly vydány v souladu se zákonem a ve správné výši, proto odvolání žalobkyně zamítl.

Mezi účastníky je nesporný skutkový stav, soud proto přistoupil k posouzení právní otázky, zda správní orgány postupovaly v souladu s ust. § 8 odst. 2 ve spojení s § 50 odst. 1 až 3 správního řádu a dostály své povinnosti v řízení, které bylo zahájeno z moci úřední, i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Předně soud uvádí, že na rozhodování správních orgánů obou stupňů je podle ustálené judikatury správních soudů (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12.10.2004, č.j. 5Afs 16/2003-56) třeba hledět z hlediska soudního přezkumu jako na jeden celek. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu správní orgány poté, kdy byly zjištěny skutečnosti ve věci porušení povinností stanovené v § 15 a § 18 zákona o pojistném, se po zahájení správního řízení z moci úřední snažily dostát své povinnosti i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobkyně. Za tím účelem opakovaně jednaly s jejím zástupcem, jakož i správními orgány a gymnáziem, a to již v době před zahájením řízení (sdělení VZP ze dne 20.11.2006), ale i po jeho zahájení (žádost VZP k zástupci žalobkyně ze dne 21.10.2009, žádost VZP k řediteli gymnázia ze dne 21.10.2009, žádost VZP k ministerstvu ze dne 22.10.2009, výzva VZP k žalobci v usnesení o přerušení řízení ze dne 2.11.2009, urgence VZP k předložení potřebných dokladů ze dne 11.1.2010), a dále i v době, kdy již marně uplynula lhůta vymezená usnesením o přerušení řízení (výzva žalovaného k odstranění vad odvolání a předložení potřebných dokladů k posouzení věci ze dne 16.3.2010). Opakované snahy správních orgánů obou stupňů opatřit si všechny podklady pro vydání rozhodnutí nebyly ze strany zástupce žalobkyně vyslyšeny. Přitom se jednalo o podklady pro posouzení věci, které si správní orgán nemohl sám opatřit a bez nichž zároveň ministerstvo nemohlo žádost o uznání studia v cizině na roveň studiu v ČR žalobkyně posoudit. *Zejména nebyl žalobkyni předložen : originál potvrzení studia zahraniční střední školy nebo jeho úředně ověřené kopie notářem nebo matrikou, který obsahuje název a plnou adresu zahraniční střední školy, jméno a příjmení studujícího, formu studia, přesné datum, tj. den, měsíc a rok zahájení a ukončení studia, podpis oprávněné osoby a razítko školy, učební plán studující vystavený zahraniční střední školou, originál nebo jeho úředně ověřenou kopii notářem nebo matrikou s výčtem vyučovacích předmětů a počtem vyučovacích hodin týdně, s razítkem školy a jménem žáka, úřední překlad cizojazyčných potvrzení do českého jazyka.* Z uvedeného výčtu je zřejmé, že se nejednalo o skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, o poklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci či o skutečnosti obecně známé (§ 50 odst. 1 správního řádu). Správní orgány tak nemohly dostát povinnosti vymezené v § 50 odst. 3 citovaného zákona zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve

prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena bez současného splnění povinnosti žalobkyně jako účastnice řízení poskytnout při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí veškerou potřebnou součinnost (§ 50 odst. 2 citovaného zákona). Není přitom pochyb, že správní orgány obou stupňů a ministerstvo postupovaly v souladu s ust. § 8 odst. 2 správního řádu a vzájemně spolupracovaly v zájmu dobré správy. Žalobkyně nesplnila svou procesní povinnost ve smyslu § 50 odst. 1, 2 správního řádu a požadované doklady k žádosti o postavení jejího studia na lyceu na roveň studiu na gymnáziu nedoložila. Bez její součinnosti je přitom nebylo možné opatřit. Ministerstvo tak ani nemohou její žádost posoudit. Žalobkyní předložené potvrzení lycea „certificat de scolarite“ z 9.1.2006 a rozhodnutí gymnázia z 8. 6. 2006 nemohly rozhodnutí MŠMT o posouzení postavení studia v zahraničí na roveň studiu v ČR ve smyslu § 12 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře pro absenci dalších údajů nahradit. Nadto bylo potvrzení lycea v rozporu s § 16 správního řádu předloženo pouze ve francouzském jazyce, přitom byl zástupce žalobkyně na povinnost předložit doklady v českém jazyce upozorněn.

Lze tak uzavřít, že žalobkyně nebyla v rozhodném období nezaopatřeným dítětem ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 12 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře, neboť se soustavně nepřipravovala na budoucí povolání studiem na střední škole v cizině, které by bylo rozhodnutím ministerstva postaveno na roveň studia na střední škole v ČR. Za žalobkyni v rozhodném období neplatil zdravotní pojištění stát podle § 4 písm. c) zákona o veřejném zdravotním pojištění a žalobkyně byla plátcem pojistného ve smyslu § 5 písm. c) téhož zákona. Zároveň žalobkyně nesplnila oznamovací povinnost ve smyslu § 10 odst. 4, 5 téhož zákona a nezaplatila jako osoba bez zdanitelných příjmů pojistné na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc splatné od prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí do osmého dne následujícího kalendářního měsíce (§ 10 zákona o pojistném). Proto jí vznikl dluh na pojistném ve smyslu § 15 odst. 1 a penále ve smyslu § 18 odst. 1 téhož zákona.

Žalobkyně byla správními orgány právem považována za účastnici řízení ve věci zaplacení dlužného pojistného a penále za rozhodné období, neboť ze shora uvedených důvodů dlužila na pojistném.

Ve světle zjištěného skutkového stavu a jeho právního posouzení správními orgány obou stupňů neobstojí ani její tvrzení, že jí dluh a penále byl vyměřen i za prázdninové období červenec – srpen 2005 a 2006. Podle vyúčtování z 11.8.2009, které je přílohou prvostupňového správního rozhodnutí, byla žalobkyně vedena jako osoba bez zdanitelných příjmů (samoplátce) od 1.9.2005 do 30.6.2006. Skutečnost, že jí pojistné za červen 2006 bylo ve vyúčtování vyznačeno k 10.7.2006 vyplývá z ust. § 10 zákona o pojistném. Také podle registru plátců VZP byla žalobkyně v období od 1.7.2006 do 31.8.2006, resp. do 31.8.2008, vedena jako nezaopatřené dítě – studentka gymnázia, od 1.9.2008 pak jako studentka VŠE v Praze. Ani tato žalobní námitka proto není opodstatněná.

Podle stanoviska soudu byla rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vydána v souladu se zákonem. Soud proto nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2014

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.